

Folketinget

Christiansborg

1240 København K

Att: Børne- og Undervisningsudvalget

Slagelse, 19. januar 2023

Som forælder i Slagelse Kommune og aktiv i forælderbevægelsen **#HVORERDERENVOKSEN**, sendte jeg i oktober 2022 en klagesag til Ankestyrelsen, idet jeg med sikkerhed, ud fra det vedtagne kommunale budget for 2023-2026, kan konstatere, at Slagelse Kommune umuligt kan overholde dagtilbudslovens §19 a, som træder i kraft pr. 1. januar 2024.

Slagelse Kommune sætter først økonomiske ressourcer af til, at overholde minimumsnormeringerne i 2024, hvor de burde gælde fra og kommunen har selv opgjort efterslæbet til 75 årsværk, svarende til en kommunal ekstra nettoudgift på ca. 19,4 mio. Antallet af årsværk er et væsentligt antal, ift. Slagelse Kommunes størrelse. Det er en groft uagtssom budgetforudsætning, at antage man har mulighed for, at rekruttere 75 pædagogiske personaler, alle med opstart pr. 1. januar 2024, som vil være forudsætningen for at dagtilbudslovens §19 a vil kunne overholdes.

Jeg har nu i januar 2023 modtaget svar fra Ankestyrelsen, som meddeler at de ikke ser grund til at undersøge sagen, og ikke vil gøre yderligere.

Mine spørgsmål til jer er derfor:

- 1) Hvad er den formelle klageadgang for forældre, ift. L92, når nu Ankestyrelsen ikke finder anledning til at ville behandle den?
- 2) Kommer der et gennemskueligt klagesystem til forældre, som oplever at kommunerne ikke overholder dagtilbudslovens § 19 a, § 5, stk. 3 (tilsyn) m.fl?
- 3) Er der reelt nogen som helst konsekvenser for en kommune, som ikke overholder minimumsnormeringerne pr. 2024 - udover en løftet pegefinger og et påbud om at rette ind? Dvs. er lov om minimumsnormeringer egentlig blot en pseudo-lov, en slags symbolsk hensigtserklæring, eller er der indbygget lovmæssige incitamenter til at den overholdes reelt i praksis (i børnehøjde)?

Med venlig hilsen,

Casper Larsen

Møllebakken 28

4200 Slagelse